

vansko narečje je nar čisteji? kaj ne de staroslovan-
sko v Cirilovi prestavi svetiga pisma?" *Knez*: To
bo vsak Rus poterdil. *Jez*: Tega narečja nikjer več
ne govore. Vprašanje je tedaj: Ktero sedanje narečje
Slovanov moramo nar manj pokaženo spoznati? Kaj ne,
de tisto, ki se staroslovanskemu nar bolj bliža?
Knez: To se že tako vé. *Jez*: No, kakó se porusov-
sko krava reče? *Knez*: korova. *Jez*: kakó pa po
staroslovansko? *Knez*: krava. *Jez*: po krajnsko tudi
krava. *Jez*: Kakó se po rusovsko mléko pravi? *Knez*:
moloko. *Jez*: kakó pa po staroslovansko? *Knez*: mlé-
ko. *Jez*: po krajnsko tudi mléko. *Jez*: Kakó pa glava
po rusovsko? *Knez*: golova. *Jez*: Pa po staroslovans-
ko? *Knez*: glava. *Jez*: po krajnsko tudi glava.
Takó je bilo s „konjem“, po cirilsko in krajnsko
„konj“, po rusovsko „lošad“, — s „psam“ po ci-
rilsko in krajnsko „pes“, po rusovsko „zobaka“ in
takó dalje. — Knez je krajnšino staroslovanskemu zve-
stejši spoznal, kakor rusovšino, in se zmaganiča vidil.
Kakor rusovski knez spomladi 1821, je tudi jesen 1820
Dimitar Krestić, serbski Arkimandrit Fruškagorskiga
samostana Krušodola v Sirmii med Karlovico in Mitro-
vico neki večer z menoj v Belgrad ali práv za práv v
Somún popotovaje, kér zavolj nekíh okolsín nisim mogel
v Belgrad iti, pravično sodbo čez krajnšino izgovoril.
Arkimandrit: Kakó se „Brücke“ po krajnsko imenu-
je? *Jez*: „Most“. *Arkimandrit*: Ne „čuprija“, ka-
kor po serbsko? Ali pa razumè krajnski kmet besedo
most? *Jez*: Vsak, „čuprija“ pa nihče. *Arkimandrit*:
Kakó se pa „Nachbar“ pravi po krajnsko? *Jez*: „So-
sed“. *Arkimandrit*: Kaj ne komšija, kakor po serb-
sko; pa vé tudi krajnski kmet, kaj je sosed? *Jez*:
Vsak, „komšija“ pa nihče. *Arkimandrit*: „O vi srečni
Krajnci! Pri vas tedaj vsak kmet in vsaka kmetica vé,
kar pri nas samo učeni vedó, kakor namreč učeni biti
morejo!“ — Tudi na Rusovskim imenujejo slovanšino s.
pisma, ali pa — kar je skorej vse eno — krajnšino učeno,
veličano slovansko narečje, visoki govor. Še h koncu
eno kratkočasnico, ktera zamore vsakiga izobraženiga
k čislanju naše krajnšine ganiti. Ranjciga Ljubljanskiga
škofa Riccita je slavni laški in dvorni pesnik Meta-
stazijo v neki imenitni družbi v Beču ogovoril: Toliko
slišim od lepote krajnskiga jezika, de me zares mika
kako krajnsko pesém peti slišati. Ricci mu eno Lin-
hartovo zapóje. Metastazijo ga zamaknjen poslušá in
ko je Ricci spél, mu pravi: „Nobén glas vaše pesmice
ni bil mojim ušesam neprijetin.“ To je sam Ricci meni
pripovedoval, piše naš slavni domorodic.

(Ilirski list Nr. 10. leta 1831).

Novíce.

(Ni davnej, kar je nekdo) na Gorenském v pi-
janosti svojiga prijatla ubil; in neprenehama se od ubija-
nja v pijanosti sliši. Kér skušnja učí, de za pijance ni
zdravila, naj bi saj pošteni možjé vsake vasí skerbili,
de bi take rogovileže za takrat ko se nažró in naližejo,
neškodljive storili. Kamnitno sercé se mora zjokati, ko
vidi ali sliši, kakó neusmiljeno taki potepuhi z ženó, z
otróci ali z družimi ljudmí delajo, kader z vinam do
goltanca naliti domú prirogovilijo. Naj bi, postavim, ka-
košin svinjak v vasí najeli, in take stvari, ki Bogú in
ljudém nečast in nadlego delajo, saj takó dolgo zape-
rali, de bi se strezvali. Saj bi se utegnili najemovina
splacati! — De bi pa brez tovaršije kdo v takim ča-
stitljivim prebivališu ne bil, bi bilo dobro tudi brezduš-
niga kerčmarja, ki ga je za denár in za pamet ožulil,
k njemu djati.

(Šest roparjev), ki so pred nekimi tedni cesar-
ski poštni voz na Reški cesti obropati hotli, in pri
kteri priložnosti je tudi sprevoditelj (konduktêr) tega
vozá ob življenje prišel, so 14. dan tega mesca v Ljub-
ljano uklenjene pripeljali. Pravijo, de so ti roparji
kmetje iz Premške komisije.

(Grôzna nesreča) se je 7. dan tega mesca v
Komornu na Ogerskim zgodila. Ko je namreč velika
množica ljudi noviga deželnega poglavarja, svitliga nad-
vojvoda Štefana na starim lesenim mostu pričakovala,
se je most poderlin okoli 200 ljudi je v Donavo padlo.
Z naglo pomočjó so jih veliko otéli, zraven teh pa že
tudi 40 mertvih iz vode potegnili. Koliko jih je od vsih
utonilo, se še zdej gotovo ne vé.

(Tudi pri sv. Urbanu blizo Ptuja) smo tri
nove zvonove dobili, ktere je Celjski zvonár, gosp.
Juri Steinmec, práv umetno in lepo vbrane vlil, in
ktere že v Celji posvečene smo 26. dan pretečeniga
mesca z veliko častjo v zvonik potegnili. Na vélicim
24 centov in 75 funtov težkim svonu stojé v našem se-
danjim pravopisu sledeči slovenski napisi: „Slava Bogú!
Mir ljudém! Pokoj mertvim!“ Na spodnjim obroču
pa: „Nad vse pozemeljsko povišan, naj bom po
širokim glasno slišan.“ Jernej.

Prodaja drevés.

Lepe murbine drevesca različne starosti so po
nizki ceni na vertu kmetijske družbe na Poljanah
v Ljubljani na prodaj. Gosp. Dr. Struppi, oskerbnik
tega verta, jih v imenu družbe prodaja.

Lepi, kakor sveča izrašeni, precéj debéli, visoki
jagnjedi (Pyramidenpappel) različne starosti so po 10
do 15 krajc. na prodaj. Kdor kaj teh drevés kupiti
želi, naj se k gosp. Brusu v pisarnico kmetijske
družbe oberne.

Priporočilo Ložanoviga deželobra- za.

Današnjimu listu je pridjano oznanílo noviga nemški-
ga obraza ilirske dežele in ogerskiga primorja,
kteriga so učeni gosp. Bogomir Ložan, c. k. stotnik
domorodniga regimenta in ud c. k. kmetijske družbe,
na svitlo dali. Ta obraz preseže vse druge nemške
obrazce ilirskih deželá, in obseže razun Krajnskiga,
Koroškiga in Teržaškiga tudi Ogersko primorje,
en kos Štajarske, Hrovaške dežele in c. k. Gra-
nice. — Priloženo oznanílo bo bravam vse natanjko
razložilo; mi pa ga z dobro vestjó vsim domorodeam
priporočimo.

Dr. Bleiweis.

Prislovice Štajarskih Slovincov.

Kamor se drevó nagne, tje pade. — Jaz govorim
od srake, ti pa od vrane. — Kakor mi godejo, tako plešem. —

Današnjimu listu je perdjan devet in dvajsetí
del kemije.

Žitni kup. (Srednja cena).	V Ljubljani		V Krajnju	
	16. Kozoper- ska.		11. Kozoper- ska.	
	gold.	kr.	gold.	kr.
1 mernik Pšenice domače....	3	—	3	6
1 > > banaške....	2	57	3	—
1 > Turšice.....	1	50	1	48
1 > Soršice.....	—	—	—	—
1 > Reži.....	2	10	2	20
1 > Ječmena.....	1	36	1	25
1 > Prosa.....	1	47	1	37
1 > Ajde.....	1	36	1	40
1 > Ovsa.....	1	2	—	57